

Serviciul Județean SALVAMONT-SALVASPEO Bihor

✉ Oradea, str. Sovata nr. 34/A, 410290, jud. Bihor, Romania, tel.(+4)0359-436.022 ; fax (+4)0259 – 410.182 ; mobil. (+4)0724 - 212588 ; (+4)0744 -185081

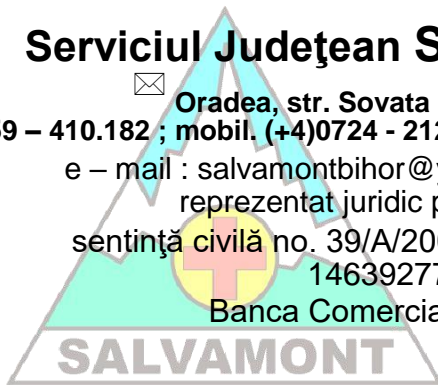
e – mail : salvamontbihor@yahoo.com WEB site: www.salvamontbihor.ro

reprezentat juridic prin Asociatia Salvatorilor Montani Bihor

sentință civilă no. 39/A/2002, Nr. RSAF 31/A/2002 ; cod fiscal

14639277 cont nr. RO93RNCB0032046499500001

Banca Comercială Română suc. " Rogerius " - Oradea

PROCEDURA DE OBȚINERE

a Avizului de Siguranță Montană pentru AMENAJĂRI / REAMENAJĂRI DE TRASEE DE ALPINISM, ESCALADĂ aplicată pe raza administrativă a jud. Bihor.

Preambul

Procedura de eliberare a avizului de siguranță montană (aviz salvamont) a fost elaborată în baza :

■ HG 77 / 2003 privind instituirea unor măsuri pentru prevenirea accidentelor montane și organizarea activității de salvare în munți - în temeiul prevederilor Art. 3

■ Ordinul Ministrului Mediului și Schimbărilor Climatice nr. 1447 / 2017- privind aprobarea Metodologiei de atribuire a administrării și a custodiei ariilor naturale protejate

Extras din - PROCEDURA DE OBȚINERE a Avizului de Siguranță Montană aplicată pe raza administrativă a județului Bihor

“Secțiunea 4.

AVIZAREA AMENAJĂRII / REAMENAJĂRII DE TRASEE DE ALPINISM, ESCALADĂ

Art.12. Recomandări de ordin general

a) Criteriile care trebuie să stea la baza inițierii unui proiect de amenajare / reamenajare și întreținere curentă a unui traseu de alpinism / escaladă țin de etica din cadrul comunității de practicanți ale acestor discipline sportive montane. În acest sens recomandăm adoptarea principiilor de etică alpină convenite de comunitățile și organizațiile de montaniarzi, cațărători și de alpiniști din lume precum și de principiile enunțate de Federația Română de Alpinism și Escaladă și Recomandările privind amenajarea/reamenajarea traseelor de alpinism și escaladă adoptate de Comisia Județeană de Alpinism Bihor.

Este interzisă modificarea formei inițiale a falezelor prin ajustarea acestora, prin cioplirea stâncii, adăugarea de prize sau prin orice alte mijloace sau metode.

b) „Avizul salvamont - A.T.A.E.” se solicită de către persoana fizică sau juridică care inițiază proiectul.

c) Atenție !! implementarea unui proiect de amenajare / reamenajare și întreținere curentă a unui traseu de alpinism / escaladă trebuie avizat favorabil, în scris, și de către administratorii / custozii ariilor protejate traversate de traseul turistic și/sau obiectivelor incluse în proiect, avizul salvamont fiind valabil numai împreună cu acest aviz. În lipsa unor administratori / custozii se va solicita avizul la Agenția de Protecția Mediului pe a cărei rază de competență este localizat traseul sau de avizul proprietarului terenului.

Art.13. Documente solicitate în vederea eliberării avizului :

- a) Formularul tipizat „Solicitare aviz Salvamont A.T.A.E.” completat conform instrucțiunilor
- b) Fișa tip de Proiect A.T.A.E. completată conform instrucțiunilor
- c) Documentația se va depune la sediul SJ Salvamont-Salvaspeo Bihor, în Oradea, str. Sovata nr. 34/A, cod 410290, jud. Bihor, cu cel puțin cu 45 de zile înainte de data începerii lucrărilor menționate în proiect.

Art.14. Procedura de eliberare a „Avizului Salvamont - A.T.A.E.

- a) După depunerea formularului de solicitare a Avizului Salvamont - A.T.A.E. se va stabili de comun acord cu solicitantul, dacă este cazul ca o echipă de consilieri din cadrul serviciului să efectueze o vizită preliminară la traseul propus alături de coordonatorul de proiect și data la care se va face deplasarea.
- b) În termen de 5 zile lucrătoare de la depunerea documentației / de la efectuarea vizitei preliminare, se va redacta un raport preliminar în care se vor preciza toate aspectele ce țin de siguranța în abordarea traseului, constatate ca fiind perfectibile sau necesare a fi modificate față de proiectul inițial.
- c) În situația în care se impune o modificare a proiectului inițial, varianta finală a acestuia se va remite serviciului spre avizare.
- d) Avizul se eliberează în termen de maxim 15 zile lucrătoare de la data recepționării tuturor documentelor solicitate și a complectărilor ulterioare cerute solicitantului în vederea eliberării acestuia.
- e) Eliberarea Avizului Salvamont - A.T.A.E. este gratuită, cu excepția situației prezentate la aliniatul „a)”
- f) Taxa de eliberare a Avizului Salvamont - A.T.A.E. în situația prezentată la aliniatul „a)” nu este fixă, fiind determinată de numărul de persoane din cadrul serviciului și de deplasările necesare efectuate în teren.
- g) Taxa de eliberare a Avizului Salvamont - A.T.A.E. se achită de către solicitant în termen de 5 zile lucrătoare de la data eliberării facturii de către SJS-SBh.
- h) Avizul Salvamont - A.T.A.E. se înmânează solicitantului la prezentare, după efectuarea plății, unde e cazul.”

CUPRINS

	Specificație	pag. nr
<u>Cap I.</u>		
Recomandări din partea Comisiei Județene de Alpinism Bihor privind securitatea în amenajare/ reamenajare a traseelor de alpinism și escaladă./ Pag. 3		
<u>CAP II</u>		
Amenajarea și reamenajarea traseelor de escaladă./ Pag. 3		
<u>CAP III</u>		
Amenajarea și reamenajarea traseelor de alpinism. / Pag. 6		
<u>CAP IV</u>		
Clasificarea Ancorelor / Pag. 11		
<u>CAP V</u>		
Procedura de autorizare a lucrărilor de amenajare și reamenajare a traseelor de alpinism și escaladă. / Pag. 12		
<u>CAP VI</u> Reguli de inscripționare, marcarea, inventariere a traseelor de alpinism și escaladă. / Pag. 13		

Cap I.

Recomandări din partea Comisiei Județene de Alpinism Bihor PRIVIND SECURITATEA PE DURATA DE AMENAJARE/REAMENAJARE AL TRASEELOR DE ALPINISM ȘI ESCALADĂ

1.1. Recomandări generale

- se pun panouri avertizoare pe căile de acces, atât la bază cât și în partea superioară;
- în situații deosebite se plantează un echipier pentru asigurarea unei protecții sigure și eficiente;
- zona care urmează a fi amenajată se împrejmuește, se marchează corespunzător și se închide accesul;
- se va folosi echipamentul de protecție individual din dotarea fiecăruia (ham, cască, etc.);
- în procesul de curățare, se vor îndepărta toate elementele zonei amenajate care prezintă pericol pentru cei care vor cățara.

1.2. Dacă se lucrează în tandem, este necesară o atenție sporită pentru a evita accidentarea persoanei de la nivelul inferior, păstrând în permanență o distanță cât mai mică între echipieri.

CAP II

AMENAJAREA ȘI REAMENAJAREA TRASEELOR DE ESCALADĂ

2. Etapele de amenajare ale unui traseu de escaladă sportivă sunt următoarele:

2.1 Se va amenaja traseul de așa manieră încât să se valorifice toată înălțimea peretelui, chiar dacă va implica mai mult efort pentru curățarea acestuia. Se evită ca topurile să fie amplasate la jumătatea sau la trei sferturi ale peretelui, cu excepția zonelor terminale friabile. Prin amenajările de escaladă nu se vor bloca pereții mari în care se pot amenaja trasee lungi, cum ar fi cele de alpinism.

2.2. Se stabilește vizual linia care urmează a fi amenajată și se fac coborâri în rapel pentru studiu, eventual parcurgeri cu asigurare de sus (dacă este posibil) până în locul în care urmează a fi montat topul.

2.3. Se montează topul.

Un top are 2 urechi, lanț de consolidare și verigă de rapel. Dacă veriga este situată la mijlocul lanțului, ancorele se plasează pe aceeași linie orizontală, iar lanțul va fi suficient de lung pentru ca cele 3 elemente să formeze un triunghi echilateral. Dacă veriga e situată întruna din urechi, urechea respectivă se montează la un nivel inferior, iar cea fără verigă se fixează la un nivel superior, ușor lateral și cu lanțul aproape întins.

Plasarea ancorelor:

2.4. Locul de amplasare al ancorei să fie stâncă solidă, compactă, lipsită de crăpături, goluri, etc. și la cel puțin 15 cm de marginea fisurii sau muchii.

Verificarea amplasării ancorelor:

2.4.1. O primă inspectare vizuală. Stânca trebuie să aibă un aspect sănătos.

2.4.2. Din punct de vedere acustic (verificarea decisivă):

- se realizează cu ciocanul prin lovirea suprafeței de perete unde urmează a fi amplasată ancora;
- sunetul trebuie să fie sec și lipsit de rezonanță (ciocanul trebuie să aibă „tragere” la lovire);
- *metoda mâinii*- o mână se așează cu palma perpendicular pe suprafața peretelui, iar cu cealaltă mână se lovește peretele cu ciocanul și nu trebuie să se simtă vreo vibrație în locul de verificare.

2.5. Bucla echipată care urmează a fi plasată în ancoră nu trebuie să frece excesiv de stâncă, sau de o eventuală proeminență situată sub ureche. Carabiniera nu trebuie să facă braț de încovoiere (pârghie) între urechea ancorei și o eventuală proeminență a peretelui (cauza frecventă de rupere a carabinierelor);

2.6. Asigurarea la ancoră efectuată de către cățărător trebuie să se facă dintr-o poziție cât mai bună și pe cât posibil, folosind prize accesibile (și trebuie calculată pentru un cățărător mediu ca înălțime).

2.7. Ancorele trebuie plasate pe linia de ansamblu a traseului, astfel încât să sugereze linia ce trebuie urmată în continuare.

2.8. Prima ancora se montează la 2,5 m de la nivelul solului. Primele ancore se plantează mai des, pentru reducerea factorului de cădere, cât și pentru evitarea eventualului contact cu solul. În situații deosebite (porniri foarte dificile de pe sol), prima ancoră se montează la o înălțime în care se poate asigura din picioare, iar următoarea la max. 1,5 metri. Deasemenea în zonele cu praguri, (chiar dacă sunt partea superioară a lungimii de coardă), ancorele se îndesesc pentru a evita riscul accidentării prin izbire de prag (chiar dacă factorul de cădere nu mai este critic în acel punct).

2.9. Nu se plantează ancore în fundul surplombelor puternic accentuate sau la baza tavanelor, deoarece se crează unghiuri ascuțite și o frecare a corzii greu de gestionat. Se va planta o ancoră la circa 2 metri sub tavan, după care următoarea se montează cât mai departe în tavan, astfel încât să poată fi asigurată de la baza tavanului. Dacă situația o cere (adică lungimea tavanului cere), se vor monta asigurări intermediare suplimentare.

2.10. În fisuri sau diedre ancorele se plasează ușor lateral, astfel încât la cădere, cățărătorul să NU fie „scos” din pasaj. În surplombe, ancorele se montează sub buza surplombeii și nu în buza sau deasupra acesteia pentru a nu slăbi rezistența stâncii. În traversee sau pasaje oblice ancorele se plasează deasupra liniei de cățărare pentru a ușura manevrele de asigurare.

2.11. Pentru traseele care au mai mult de o lungime de coardă, prima ancoră al lungimii următoare se montează în așa manieră încât capul de coardă să poată asigura imediat după momentul ieșirii din regrupare pentru a elimina astfel factorul de cădere 2 (factor critic în cățărare).

UIAA recomandă montarea ancorelor de factor 2 (plecarea) un pic mai sus de regrupare (aprox 50 cm.), și preferabil ușor în lateral.

2.12. Se recomandă ca distanța de fixare a ancorelor în escalada sportivă (chiar și la finalul lungimilor de coardă) să fie de 2 – 3 metri în funcție de dificultatea pasajelor. Nu are rost să generați emoții suplimentare chiar dacă nu e afectată siguranța cățărătorului. Se asigură în

schimb confortul sportiv/competițional specific escaladei prin păstrarea acestei distanțe reduse.

2.13. Montarea ancorelor:

2.13.1. Se efectuează gaura perfect perpendicular pe planul peretelui. Adâncimea găurii de obicei se dă identică cu lungimea șurubului sau chiar mai mare, astfel ca la o eventuală acțiune de reamenajare, șurubul să poată fi bătut forțat, introdus complet în perete (după ce în prealabil s-a scos urechea) și acoperit cu rășină epoxidică, eliminându-se astfel necesitatea desființării șurubului prin tăiere;

2.13.2. În timpul efectuării găurii, bormașina trebuie menținută în aceeași poziție, pentru a nu decalibra gaura forată și a periclita astfel fixarea ulterioară a șurubului. Pentru acest lucru, se recomandă efectuarea găurilor la nivelul pieptului. Se va folosi deasemenea un furtun(suflici) pentru eliminarea prafului rămas în gaură.

Nerespectarea acestei reguli suplimentare diminuează cu până la 25% rezistența la smulgere a ancorei, lucru critic mai ales în pasajele surplombate sau în tavane!!!

2.13.3. Se bate încet ansamblul ancorei în gaura forată, până când acesta intră până la capăt și tamponează peretele cu piulița. În partea finală, este necesară o forță mai mare de lovire. Piulița trebuie înșurubată puțin pe șurub, lăsând astfel posibilitatea ciocanului să lovească capul șurubului și nu piulița (care se poate deteriora prin lovire!)

Dacă piulița a fost lovită și nu se mai înfiletează, iar șurubul se învarte în gaură, singura modalitate de recuperare parțială de material (în speță urechea) este tăierea ancorei.

2.13.4. După ce ansamblul a fost introdus complet în gaură e bine ca, în urechea ancorei să se pună o scăriță în care amenajatorul va călca, (sau o carabinieră de care trebuie tras constant în jos) pentru a exercita o încărcare ce asigură o blocare suplimentară a șurubului în gaură, și care va favoriza începerea strângerii piuliței. Strângerea piuliței se efectuează până când acest lucru nu mai este posibil, folosind o forță umană moderată. Nu se strânge inutil piulița lovind cheia fixă cu ciocanul (pentru efect de pârghie), deoarece se poate rupe șurubul prin efect de torsiune! Dacă aproximativ 1/3 din șurub a ieșit afară și nu se simte rezistență din partea capului expandabil, se dezfilează piulița aproape complet, se bate șurubul înapoi în gaură și se reia procesul. Dacă după o repetare se ajunge în același punct, se recuperează urechea, se bate complet ancora în perete pentru a nu putea fi folosită și se acoperă zona cu rășină epoxidică. Se dă o nouă gaură.

2.13.5. O ancoră mecanică este compusă din următoarele elemente:

Șurub expandabil (uzual se lucrează cu diametre M10 și M12, lungime 8-10 centimetri);
ureche
piuliță

Ancorele mecanice se confecționează din oțel galvanizat(cromat sau zincat) sau din inox. Caracteristicile celor două materiale sunt următoarele: (1 KN = 981 kg.)

Oțel bicromat/zincat	Oțel inoxidabil
Durată de viață: 15-20 ani	Durată de viață: 30-50 ani
Cost redus, circa 1-2 € (cu ureche)	Cost mare, circa 4-7 € (cu ureche)
Avizate ecologic	Avizate ecologic
Rezistență: 20-22 KN.	Rezistență: 25-40 KN

Datorită diferențelor de structură chimică, care determină apariția fenomenului de *electrocoroziune*, nu este recomandată folosirea celor două materiale în același ansamblu (exemplu: urechea din oțel zincat și gujonu/ancora din inox) deoarece degradarea corozivă este puternic accelerată.

Atentie: orice altă metodă cât și ignorarea fazelor de lucru expuse poate duce la o rezistență mult mai scăzută a ansamblului și deci la posibilitatea de smulgere din perete la solicitări cu mult sub pragul normal de rezistență.

Se continuă acțiunea cu următoarea etapă de asigurare a securității. După ce s-a ajuns la sol, se mai parcurge o data traseul, urcând pe coarda fixă până la top(sau în rapel de la top) curățând prizele și verificând din nou ancorele(inclusiv top-ul).

2.14 Cotația traseului

2.14.1 Cotația folosită în România pentru escalada sportivă este cea UIAA. O altă scală de dificultate este cea franceză, încetățenită în vestul Europei. Există și o scală de conversie din sistemul francez în cel UIAA.

2.14.2 Regula cotației UIAA este următoarea: se ia în considerare pentru întreg traseul, dificultatea celui mai dificil pasaj, indiferent dacă acest pasaj are 2 sau 20 din cei 25 de metri ai traseului. Traseele care au un singur pas dificil dar în rest sunt mai lejere, se numesc trasee „de pas”, iar cele constante ca dificultate(susținute) , se numesc „de continuitate”.

Cea mai obiectivă modalitate de cotare este cea în care sunt implicați mai mulți cățărători care cad de acord asupra gradului final atribuit. E bine ca acești cățărători să poată avea o referință, având în palmare trasee de nivel de dificultate asemănătoare, din mai multe zone de cățărare(chiar cu stâncă de diverse structuri geologice).

2.14.3 Gradul UIAA nu se acordă parcurgând traseul în manșă (top-rope) ci doar ca și cap de coardă!

Gradul UIAA NU se acordă „din ochi”!

Gradul UIAA NU se acordă pentru traseele care nu au fost parcurse integral în cap de coardă și fără cădere (trasee „legate”).

Gradul UIAA NU se acordă „la vedere” (din prima parcurgere a traseului) deoarece există posibilitatea ignorării unor prize mai bune și implicit gradul oferit va supracota traseul.

2.15. Etapele de reamenajare a traseelor de escaladă sunt următoarele:

2.15.1 Se încearcă pe cât posibil păstrarea caracteristicilor inițiale ale traseului în timpul procesului de reamenajare. Traseul se curăță, se verifică fiecare ancoră, stabilindu-se care trebuie înlocuite.

2.15.2 În cazul ancorelor nesigure, șurubul va fi bătut forțat, introdus complet în perete (după ce în prealabil s-a scos urechea) și acoperit cu rășină epoxidică, eliminându-se astfel necesitatea anihilării prin tăiere. Dacă este posibil, se scoate forțat ancora și se acoperi gaura cu rășina epoxidică. Dacă nu este posibilă niciuna din metodele de mai sus, se va tăia ancora.

2.15.3 Amplasarea de noi ancore(DOAR in locul celor nesigure!) trebuie să păstreze intact modul de ABORDARE al pasajului din traseu(dacă este posibilă, opinia realizatorului traseului este absolut necesară).

AMENAJAREA ȘI REAMENAJAREA TRASEELOR DE ALPINISM

3.1. Un traseu de alpinism este un act de creație care cere o deplină stăpânire a tehnicilor de cățărător și amenajator de trasee, iar traseul pe care acesta îl va amenaja, va avea o dificultate ce reflectă pregătirea lui alpină.

Echipele care amenajează traseul va ține cont de normele de etică alpină ale comunităților de alpiniști dar și cele specifice zonei, respectându-le cât mai fidel, mai ales în spiritul lor.

3.2. Ținând cont integral și în totalitate de condițiile de securitate, este la latitudinea amenajatorului să stabilească numărul de protecții fixe din ruta sa. Acesta va specifica după terminarea traseului locurile în care se pot/sau necesită folosirea de asigurări mobile. Se recomandă ocolirea, dacă este posibil, a zonelor care prezintă un grad ridicat de pericol pt. cei care urmează a parcurge ulterior traseul (zone friabile și instabile în special).

3.3. Amenajarea se face prin urcare de jos în sus, în calitate de cap de coardă. Se urcă prin cățărare liberă și/sau artificială. Se caută să se aplice metodele de asigurare intermediară cele mai sigure și mai eficiente în funcție de structura, dimensiunile, forma peretelui și a fisurilor. Sunt deosebit de etice asigurările intermediare demontabile (nuci, frenduri, pene), urmând apoi pitoanele, dacă toate acestea asigură rezistența de fixare menționată în continuare. Cele mai sigure, dar și cele mai puțin etice(în ALPINISM), sunt gujoanele/spituri.

3.4. Linia traseului trebuie să fie dată de linia de pitoane/ancore, iar pasajele în care există o distanță mai mare de 3 m între asigurări iar gradul de dificultate nu este scăzut (peste 5), respectivele pasaje vor avea posibilitatea de protejare/siguranță prin mijloace de asigurări mobile sau prin tehnici de cățărare artificială. În alpinism, ansamblul punctelor de asigurare trebuie să fie compatibil cu riscul asumat voluntar de participantul la ascensiune. În primul rând se urmărește foarte atent estimarea factorului de cădere. Asigurările sunt mai dese la plecarea în lungimea de coardă și mai rare în a doua jumătate de lungime de coardă. Plecarea din regrupare, surplombele și tavane, urmăresc cam aceleași principii de siguranță ca și la escaladă, dar adoptat la punctele fixe disponibile în traseu.

3.5. Montarea asigurărilor

3.5.1. Punctele fixe din regrupări vor fi făcute folosind minimum 3 pitoane sau (preferabil) ancore (minim M10), ambele variante garantând rezistența minimă de 15 kN. Punctele fixe din regrupare se pot consolida cu lanț (diametrul zalei minim 8mm). Pe prima parte a lungimii de coardă se pot monta puncte de asigurare intermediară folosind ancore sau pitoane garantate la 25 kN. În jumătatea superioară a lungimii de coardă și după minim 5 - 6 puncte fixe intermediare solide se pot monta și ancore/pitoane cu rezistența de 15 - 18 kN(M10) și la distanțe mai mari (până la 3 – 4 m). Totodată, la cel mult 0,5 m de la plecarea din regrupare, este obligatorie montarea primului punct fix intermediar(preferabil puțin în lateral)pentru diminuarea factorului de cădere 2.

3.5.2. Lungimea și geometria pitoanelor poate varia foarte mult, în funcție de destinația utilizării acestora, (bineînțeles că fiecare fisură "își cere pitonul").Având în vedere că fisurile sunt de mai multe feluri (ca adâncime, lungime și latime), sunt necesare mai multe mărimi și forme de pitoane (lame, piton de tip "morcov", cornier, etc... până la cele mai mici utilizate - pitoane de trecere-). În momentul în care se bate pitonul trebuie urmărit sunetul acestuia care trebuie să fie unul strident, chiar sticlos, fiind la început sec, iar în final (când e aproape bătut), sunetul este unul metalic, înalt și scurt.

3.6. Tehnici de montare a pitoanelor

3.6.1. Fisuri largi:

Pentru fisurile mai largi și drepte în adâncime se vor folosi pitoanele în așa manieră încât să pătrundă ca un ic, prin forțare și blocare în pereții laterali, având în vedere forma și mărimea pitonului care corespunde dimensiunii și formei fisurii. Dacă pitonul intră mult prea ușor pe mai mult din jumătatea lungimii acestuia, rămâne riscul ca pitonul să fie bătut până la inel sau ureche fără a se înțepeni în fisură, și putând ieși la șocuri minore. În cazul în care pitonul este mult prea mare comparativ cu fisura, atunci pitonul va intra cel mult până la jumătate, fiind astfel posibilă spargerea fisurii la scoaterea sau solicitarea prin șoc a pitonului (dar în multe cazuri fiind unica fisură din pasajul respectiv pt. amarare, nu vor ramane alte alternative viabile de asigurare a pasajului). Se va evita folosirea pitoanelor tip țevă(foarte proaste) acestea putând fi înlocuite cu pitoane din cornier.

3.6.2. Fisuri înguste

Doarece fisurile înguste necesită pitoane subțiri, iar acestea vor fi obligatoriu mai maleabile, astfel pitonul luând forma fisurii (de multe ori fiind șerpuit), va da implicit o rezistență mai bună ancorii, folosite mai des pentru trecere.

3.6.3. Fisuri orizontale/verticale

Se pot folosi pitoane cu urechea îndreptată în jos (de exemplu pitoanele din figura de mai jos). S-ar înțepeni mai bine dacă la șoc s-ar răsuci în fisură(vezi mai jos,cele cu ureche la 45 gr.!).

3.6.4. Sunt descrise pitoanele după următoarele caracteristici:

a) ideal pentru fisuri mici și găuri, în special unde alte pitoane sunt greu de amplasat.

Lungime	Grosime	Masa
60 mm	7 mm	72 g
80 mm	7.5 mm	85 g
90 mm	8.5 mm	121 g
110 mm	9 mm	127 g

b) pitonul având o formă asemănătoare cu o frunză, dă o stabilitate mai bună împotriva rotației în fisurile verticale și orizontale.

Lungime	Grosime	Masa
103 mm	3 mm	73 g

c) pitoane de diferite dimensiuni cu vârf rotunjit și fabricat din oțel moale este ideal pentru calcar, acesta urmând cu ușurinta forma fisurii.

Lungime	Grosime	Masa
---------	---------	------

82 mm	5.5 mm	64 g
105 mm	5.5 mm	90 g
135 mm	6 mm	122 g

d) una dintre cele mai versatile forme o are acest piton universal care datorită formei crează o torsiune la solicitare. Utilizabil aproape pentru orice tip de fisură (verticală, orizontală, oblică, găuri, etc.).

Lungime	Grosime	Masa
60 mm	6 mm	71 g
85 mm	6 mm	88 g
125 mm	6 mm	100 g

e) un piton în formă de L cu două găuri. Un piton ideal pentru pasajele de trecere.

Lungime	Grosime	Masa
30 mm	3 mm	53 g
50 mm	3 mm	60 g
60 mm	3 mm	64 g

3.6. 5. În punctele de regrupare, prima ancoră a lungimii următoare se montează în așa manieră încât capul de coardă să poată asigura în momentul ieșirii din regrupare pentru eliminarea factorului 2 de cădere (factor critic în cățărare). UIAA recomandă montarea pitoanelor/ancorelor de factor 2 un pic mai sus de regrupare (50 cm.), eventual lateral. (șocul căderii capului de coardă nu trebuie să ajungă la pitoanele din regrupare care au complet un alt rol!!).

3.7. Curățarea traseului se face, mai ales, de sus în jos, astfel:

➤ se ancorează o coarda statică 10,5 mm în partea superioară a traseului, dacă este posibil până la baza acestuia. Capul de coardă care coboară va fi asigurat cu o altă coardă de un secund, sau folosește un opritor de cădere adecvat corzii de asigurare (dinamică). Coarda are nod pe capăt.

➤ coarda de rapel va fi tot timpul strânsă într-un sac, imediat sub capul de coardă (coarda nu se încurcă și nici nu e tăiată de pietrele care cad la amenajare). În timpul coborârii, capul de coardă îndepărtează pietrele instabile, iarba și pământul din fisuri și de pe prize (brâne).

➤ se pot reface punctele fixe din regrupări, folosind minimum 2 ancore (minim M10), ambele cu rezistența minimă de 25 kN.

Punctele fixe din regrupare se pot consolida cu lanț (diametrul zalei minim 7mm).

➤ în partea inferioară a lungimilor, se pot înlocui/monta unele puncte de asigurare intermediară folosind ancore (minim M10) sau pitoane garantate la 25 kN;

➤ în jumătatea superioară a lungimii de coardă (și după 5 - 6 puncte fixe intermediare solide) se pot monta și ancore/pitoane cu rezistența de numai 15 - 18 kN, cu depărtare de aprox. 3 - 4 m (recomandabil) între ele.

➤ la cel mult 0,5m de regrupare este recomandată montarea primului punct fix intermediar. Lățimea zonei curățate din traseu variază de la caz la

caz. (recomandabil 3m)

Toate aceste intervenții trebuie să păstreze caracterul traseului, incluzând expunerea de risc anunțată de autor.

3.8. Reamenajarea traseului

3.8.1. Reamenajările trebuie să se adreseze cu precădere la traseele des frecventate. Reamenajările trebuie executate în general de așa manieră, încât caracterul inițial al traseelor să fie păstrat. În pasajele de trecere la liber care pot fi asigurate cu sau fără mijloace mobile de asigurare nu se vor amplasa ancore. Dificultatea unui traseu nu va fi modificată prin acțiunea de reamenajare. Pasajele trecute la premieră prin escaladă artificială, vor fi, după reamenajare, practicabile și prin escaladă artificială. Unde este posibil, numărul amplasamentelor permanente-cumulate va fi degajat (ex: dacă pe 10-15 cmp este un conglomerat de mai multe pitoane, locul se degajează prin înlocuirea acestor pitoane cu o singură ancoră plasată adecvat);

3.8.2. Împotriva voinței celui care a făcut premiera, nu se vor face reamenajări. Dacă acesta nu mai există, se contactează continuatorii săi (club, urmași, apropiați, etc.)

3.8.3. Reamenajarea se face prin urcare, în funcție de traseu, respectiv cațărător, cap de coardă, sau cu asigurare de sus, în calitate de secund. Se urcă prin cățărare liberă și/sau artificială. Se caută să se aplice metodele de asigurare intermediară cele mai sigure, funcție de structura, dimensiunile și forma peretelui și a fisurilor. Se preferă asigurările intermediare demontabile (nuci, frenduri, pene, apoi pitoane etc.), dacă

asigură rezistența menționată mai sus. În cazul în care anumite pitoane/ancore prezintă deteriorări cauzate de vechimea acestora, vor fi înlocuite cu alte pitoane/ancore noi.

3.8.4. Pitoanele/ancorele se vor monta/amplasa optimal, având în vedere:

- Criteriile de amenajare și reamenajare ale traseelor de escaladă, respectiv instrucțiunile tehnice ale fabricantului în privința materialelor folosite;
- rezistența și structura peretelui, locul de amplasare al ancorei să fie solid, lipsit de crăpături, goluri, etc. Verificarea se face cu ciocanul (acustic, sunetul porțiunii de perete unde se amplasează ancora să fie lipsit de vreo rezonanță, să fie unul sec) precum și vizual;
- posibilitatea de asigurare al capului de coardă (funcție de poziția prizelor);
- distanța dintre punctele de asigurare CORELATA cu lungimea corzii disponibile pentru absorbția șocului de cădere, astfel încât factorul cădere să fie limitat la valori subunitare;
- rezistența dispozitivelor fixate în perete (garantată de fabricant).

3.8.5. Se recomandă evitarea/ocolirea zonelor friabile. În anumite trasee de alpinism montarea/plantarea punctelor fixe de asigurare intermediară trebuie să aibă în vedere eventuala lor utilizare în escalada artificială.

3.8.6. Asupra modului de reamenajare vor decide în primul rând autorii premierelor, iar când autorii nu se pot consulta, după consultare continuatorilor autorului premierii (club, urmași, apropiați, etc.) reamenajările se vor efectua în baza unui plan anual de amenajare/reamenajare aprobat de C.J.A.. Membrii C.D. ai C.J.A. Bihor vor centraliza recomandările privind traseele propuse pentru amenajare și vor conlucra strâns cu oficialitățile locale și custozii de arii protejate competente în domeniu și după consultarea cu eventuali proprietari al spațiilor/teritoriilor vizate. C.D. are obligația de a asigura atât fluxul orizontal cât și cel vertical de informații în vederea sprijinirii calității lucrărilor de reamenajare, a observării și a prezervării zonelor respective. C.D.- ul va promova moderarea de eventuale conflicte.

CAP IV

Clasificarea Ancorelor

- 4.1. Ancore Mecanice
- 4.2. Ancore Chimice
- 4.3. Ancore Mobile
- 4.4. Pitoane

4.1. Ancore Mecanice:

Gujoanele folosite sunt de 2 dimensiuni: 10 x 80mm și 10 x 100mm.

Cel mai frecvent se folosesc în traseele de escaladă sportivă, în pasajele expuse sau fețe din traseele de alpinism (aventură) și în topuri, regrupări.

4.2. Ancore Chimice:

Ancorele chimice se folosesc pentru asigurări în traseele de escaladă sportivă, deoarece au o durată de viață mai îndelungată și rezistență ridicată. Metoda amplasării ancorei chimice necesită un proces mai complex și îndelungat în timp față de cele mecanice. Deoarece procesul amplasării și montării unei ancore chimice este foarte complex, detaliile tehnice referitoare la montarea ancorelor chimice sunt atașate în Anexa nr. 1.

4.3. Ancore Mobile:

a. Frienduri

- se folosesc în fisuri de diferite dimensiuni care trebuie să aibă ambele fețe solide, aproape paralele (pt cele închise în jos riscați să nu le mai recuperați!) și drepte.
-sunt utilizate în treseele lungi ca asigurări intermediare , în traseele de escaladă sportivă sau escaladă artificială specifică cu asigurari mobile.

b. Nuci

- se folosesc în fisuri de diferite dimensiuni cât mai verticale care sunt mai înguste în partea de jos, deoarece nucile au formă conică
- sunt utilizate în traseele lungi ca și asigurări intermediare, în traseele de escaladă sportivă sau escaladă artificială specifică cu asigurari mobile.

c. Tri Cam

- se folosesc în fisuri de diferite dimensiuni, poziții, stau foarte bine în găuri și se pot utiliza ca nuci

d. Ball Nuts

- se folosesc în fisuri foarte mici cu fețele solide și paralele

4.4. Pitoane

A. Pitoane pt calcar - sunt de culoare gri argintiu (oțel moale)

B. Pitoane pt granit - sunt de culoare neagră (oțel tare)

A. Pitoanele pt calcar au mai multe forme și dimensiuni, se pot folosi doar în calcar:

- pitoane pt fisuri orizontale
- pitoane pt fisuri verticale
- pitoane pt fisuri oblice sau de orice tip

Pitoanele pentru fisuri orizontale se folosesc doar în fisuri orizontale în traseele de alpinism sau AID Climbing,

Pitoanele pentru fisuri verticale se folosesc doar în fisuri verticale în traseele de alpinism sau AID Climbing

Pitoanele pentru fisuri oblice (universal) se pot folosi în orice tip de fisura în traseele de alpinism sau AID Climbing

B. Pitoanele pentru granit au mai multe forme, dimensiuni și sunt destinate exclusiv pt granit (în calcar sparge fisura)

pitoane pt fisuri orizontale:

- se folosesc doar în fisuri orizontale în traseele de alpinism sau AID Climbing

pitoanele pt fisuri verticale:

- se folosesc doar în fisuri verticale în traseele de alpinism sau AID Climbing

pitoanele pt fisuri oblice sau de ori ce tip :

- se folosesc în orice tip de fisura (orizontală,verticală, oblică) în traseele de alpinism sau AID Climbing

CAP V

PROCEDURA DE AUTORIZARE A LUCRARILOR DE AMENAJARE ȘI REAMENAJARE A TRASEELOR DE ALPINISM ȘI ESCALADĂ

6.1. Autorizarea

6.1.1. Se face pe bază de proiect care va conține următoarele:

- a) Prezentarea echipei de amenajare/reamenajare. Prezentarea va cuprinde descrierea experienței membrilor echipei care urmează a efectua lucrările de amenajare/reamenajare;
- b) Locația. Dacă zona în care se vor face amenajări/reamenajări se află sau nu într-o arie protejată. Eventuale autorizări din partea custozilor ariilor protejate (daca acest lucru este impus) și proprietari ai terenurilor/ spațiilor vizate;
- c) Traseu. Ce tip de traseu va fi amenajat/reamenajat: escaladă sportivă, alpinism clasic, escaladă artificială;
- d) Echipament folosit. Care este echipamentul care va fi folosit în amenajare /reamenajare (aici se refera la regulile de siguranță în amenajare/reamenajre);
- e) Tipul ancorelor și plăcuțelor folosite. Se va specifica ce tip de ancore vor fi folosite în amenajarea/reamenajarea traseului. La escaladă vor fi folosite numai ancore și plachete originale avizate de C.E., indiferent de producator;
- f) La alpinski se alege un ANSAMBLU de ancore care să asigure gestionarea aceluiași grad de risc ca și gradul de risc asumat de cel ce a efectuat premiarea traseului; modificarea acestui risc anunțat, atât în plus cât și în minus, nu corespunde ETICII ALPINE.
- g) Timp de execuție. Care este timpul limită estimat pentru efectuarea de amenajare/reamenajare;
- h) Schița, acces și retragere (eventual o poza).

6.1.2. După finalizarea lucrărilor de amenajare/reamenajare se va depune la C.J.A. Bihor descrierea traseului-traseelor și o schiță(topo) în termen de maxim 15 zile de la finalizarea traseului.

6.1.3. La sfârșitul procesului de amenajare/reamenajare traseul va fi trecut în nomenclator și introdus în baza de date publicată pe site-ul www.alpinismbihor.ro

CAP VI

REGULI DE INSCRIȚIONARE, MARCARE, INVENTARIERE A TRASEELOR DE ALPINISM ȘI ESCALADĂ

Dupa amenajare/reamenajare, traseele se marchează de către echipa de amenajare / reamenajare conform modelului prezentat pe site-ul:

http://www.alpinismbihor.ro/downloads/5.%20Model_Marcarea_Traseului.pdf, menționând:

- denumirea traseului;
- gradul de dificultate maxim întâlnit pe traseu;
- numărul lungimilor de coardă.